ANK'RET

BLAD NR. 2 / 2019

RY BÅDLAUG 50 ÅR 1969 - 2019

MEDLEMSBLAD FOR RY BÅDLAUG

Siimtoften 13, 8680 Ry

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
E-mail: havnekontor@rymarina.dk
www.rymarina.dk
Facebook/ Ry Marina

Havnekontoret

Tlf. 2124 2990
Kontortid: Mandage fra 18.30 til 19.30
Hvis du har spørgsmål, eller mangler du diesel, så kom ned på marinaen i vores åbningstid.

Morten Damholdt
Formand
mdamholdt@icloud.com
Tlf. 22 50 33 10

Ib Engtoft Larsen
Næstformand
ibmail68@gmail.com
Tlf: 27 14 07 43

Jette Jensen
Bestyrelsesmedlem
Kasserer
jtj@nst.dk
Tlf: 25 61 63 71

Pia Munch Werlauff
Bestyrelsesmedlem
ridefys@mail.dk
Tlf: 20 15 88 45

Bo Larsen
Bestyrelsesmedlem
boengtoft@gmail.com
Tlf: 40 25 29 39

Heidi Degn Bach
1. suppleant
Formand for Fest- og aktivitetsudvalget
heidi.bach@mail.com
Tlf: 60 80 90 92

Henrik Anton Jensen
2. Suppleant
HJ.Henrik.Jensen@SiemensGamesa.com
tlf.: 26851529

Jørn Jensen
servicebåden „Futte“
23305784j@gmail.com
Tlf. 23 30 57 84

ANK'RET

Medlemsblad for Ry Bådlaug
Udkommer ultimo marts, juni, september og december.

Redaktion:
Erik Svejgaard (ansv. hav.)
Else Jensen
Kai Rasmussen
Jes Hørby
Anne Korsgaard (layout)

Tryk: Systemfoto

Forsidefoto: Ulrik Jensen

SIDSTE FRIST
for aflevering af indlæg til næste nummer af ANK'RET er:
15. maj

Bestyrelsens mailadresse:
bestyrelse@rymarina.dk
Redaktionens mailadresse:
redaktion@rymarina.dk

Gunner Hestbech Dalgaard
Havnefoged
havnekontor@rymarina.dk
Tlf: 21 24 29 90

Gunner Gaden Jensen
Havneassistent
ggjpost@hotmail.com
Tlf: 40 47 69 05

Alex Overgaard
Havneassistent
alexovergaard@mail.tele.dk
Tlf: 40 84 54 17

Peter Andreasen
Havneassistent
peter.klintevej@gmail.com
Tlf: 51 56 54 62

Hans Anders Pedersen
Brosamarbejdet
hans.anders.pedersen@gmail.com
Tlf: 60 24 32 85

Erling Aabo Jensen
Sikkerhedsudvalg
klostervej11@msn.com
Tlf: 51 33 82 71

Per Nielsen
Miljøudvalg
bop@gefiber.dk
Tlf. 30 95 83 79

Lasse Siim Andersen
Broudvalg
Lassesiim.andersen@gmail.com
Tlf: 30 50 20 92

Christian B. Laursen
Hus- og Pladsudvalg
christianbrathlaursen@gmail.com
Tlf: 22 45 79 53

Kai Rasmussen
Navigationsudvalg
re-tec@post.tele.dk
Tlf. 25 34 75 09

Erik Svejgaard
Redaktionsudvalg
svej0304@gmail.com
Tlf. 23 61 11 01

Anne Korsgaard
Webmaster
anne_opti@hotmail.com
Tlf. 20 16 27 01

Wi-fi navn: RyMarina - kode: Skimminghus2017

Formanden har ordet

Hej alle, så er vi kommet i gang med sæson 2019, en sæson der vil byde på meget nyt.

Vi har i skrivende stund lige ansat vores nye havnefoged Gunner Dalgaard. Præsentation af Gunner kommer længere inde i bladet. Vi håber, at I vil tage godt imod ham. Havneplanen er lavet og alle pladserne er lejet ud.
Det er fantastisk dejligt at se, at Skimminghøjpladsen var ryddet til tiden i år. Stor ros for det!

Det er også i år, at vi har 50års jubilæum, og dette skal fejres med maner. Datoen er d.15.06.2019 Tilmeldingsseddel er ophængt i klubhuset. Man kan også tilmelde sig på deltag@rymarina.dk. Tilmelding senest d. 5. juni. Se omtalen af festen på hjemmesiden rymarina.dk under Aktuelt.

Vi har opsagt vores samarbejde med rengøringsfirmaet og i stedet ansat Doris. Doris og Karl er i fuld gang og hovedrengøringen er vel overstået

Angående vores bygge- og renoveringssag, så er dispensationen til søbeskyttelseslinien givet, og byggetilladelsen er også givet. Byggeudvalget arbejder hårdt på at få priser hjem, så vi kan få bestemt, hvilke af de tre modeller vi vil bruge.

Store Hjejledag er veloverstået. Det var en flot dag med den gamle dame, men også en dag, hvor vi kommer tæt på vores naboer. Dejligt at se, at dette går gnidningsfrit.
Næste arrangement er Ry outdoorfestival, hvor der også vil være mange mennesker på vores havn, og igen vil jeg opfordre jer medlemmer til at vise forståelse over for arrangementet.

Vi er i tæt dialog med kommunen og GL. Turisten om deres ønske om en kommende bådhal. Hallen vil blive opført bag ved roklubben. Ønsket fra Gl. Turisten er også, at denne skulle kunne tages op på deres egen bådvogn, og det vil jo kræve, at man laver om på slæbestedet. Information om dette vil komme, så snart vi har fået nærmer besked. Der vil blive tale om et vinterprojekt, og jeg tror ikke på, at det bliver denne vinter. Et andet projekt, vi også er opmærksomme på, er det partnerskabsprojekt, hvor veteranbilforeningen sammen med kommune og borgerforening gerne vil binde Siimtoften sammen med havnepromenaden med en trappe ned mod pavillonen. Et spændende projekt, men det ser næppe dagens lys i 2019.

Ligesom at vi er klar i havnen, har brobyggeren også meldt alt klart ude på søerne. Husk, hvis I ser noget, der ikke er ok derude, så kontakt formanden for brosamarbejdet Hans A. Pedersen. Der er kommet en facebookprofil til brosamarbejdet.

Ellers vil jeg opfordre til at følge med på vores hjemmeside samt vores facebookprofil. Her kommer alt nyt og også info om vores arrangementer, både klubbens officielle samt de mere impulsive arrangementer.

Jeg ønsker jer alle en god sommer og håber at se jer på vandet og i marinaen.

Mange sejlerhilsner
Morten Damholdt

Ry Bådlaug byder velkommen til:

Poul Erik Jønson, Ry - Gunner Dalgaard, Ry
Søren Christensen, Skjern - Kenneth Otzen, Them
Mathias Madsen, Østbirk - Erik Dahm, Ry
Leif Sørensen, Gedved - Per Thorhauge Laursen, Ikast
Anders Kastrup, Ry - Sine Bang Olesen, Ry
Leif Jensen, Ry - John Jensen, Skanderborg
Jan Bang Jensen, Ry - Flemming Asger Snap, Ikast
Keld Larsen, Them - Lars Wilhelmsen, Ry

Ry Bådlaugs 50 års historie

Vi bådejere her i Ry vover den påstand, at vi har Danmarks smukkeste marina, som danner den ideelle ramme om vores fritidsinteresse. Måske kan det interessere både nye og gamle medlemmer at høre lidt om, hvordan det hele begyndte.
En del af det areal, hvor Ry Marina ligger, blev i 1921 erhvervet af Ry Håndværker- og Borgerforening (RHB). Arealet lå i mange år uudnyttet hen. Noget af arealet blev anvendt som fyldplads, og der lå 8-10 både ved sivbredden ved broer lavet af gamle planker og udslidte sveller. Grunden stod til rådighed for RHB medlemmernes både for det beskedne beløb af 15 kr. om året. Man måtte selv sørge for at slå en bro til sin båd.

På RHB's generalforsamling i 1959 blev det foreslået at nedsætte et udvalg til at tage sig af bådpladserne samt at forbedre forholdene omkring pladsen. Forslaget blev godkendt, og der blev valgt en formand for bådpladsudvalget.
Der blev slået flere broer. De skulle ligge langs kysten og stævnfortøjes. Der blev bygget et lille bådehus ud i vandet. Man kunne sejle ind i huset, hvor der var et håndspil, så båden kunne løftes ud af vandet.

Bådlauget stiftes 1969. En svær start

I 1963 var der 22 både, og efterhånden opstod tanken om at starte en bådklub eller bådlaug og d. 4. juni 1969 blev der indkaldt til stiftende generalforsamling på Hotel Ry.
Men ak, i slutningen af 1970 måtte kassereren meddele, at der var problemer med økonomien. Hvad der skete i 1971 vides ikke, da der ikke findes arkivmateriale fra dette år.
På generalforsamlingen i april 1972 blev bestyrelsen skiftet ud. Der skete tilsyneladende ikke de store ting dette år. Halvdelen af det lille bådehus blev gjort brugelig til klubhus. Af arrangementer kan kun læses om en Skt. Hans-sejlads med illuminerede både. Det så skidt ud med økonomien og medlemstallet faldt. Der foreligger ikke et eneste aktstykke angående begivenheder i foreningsåret 1973/1974, bortset fra et årsregnskab.
Optimismen havde helt forladt bestyrelsen, og på et konstituerende bestyrelsesmøde d. 24. april 1974 blev det drøftet, om Ry Bådlaug havde nogen fremtid. Årsagen til nedturen var manglende medlemstilslutning.
I 1975 gik det helt galt. På generalforsamlingen mødte kun 5 medlemmer op. Man blev enige om, at der tilsyneladende ikke var den helt store medlemsinteresse for Ry Bådlaug.
På generalforsamlingen 1976 blev man enige om at søge kontakt til Silkeborg Motorbådklub (S.M.K.) om et samarbejde omkring broer og lign. Vore to klubber stod på venskabelig fod med hinanden, og der var kommet gang i samarbejdsrelationerne.

Det går fremad

Udviklingen begyndte at vende i 1977. Der kom gang i det sociale samvær, man samledes til standerhejsning, der blev holdt efterårsfest på Knudhule Vandrehjem. Kontingentet var nu 50 kr. og indskud 25 kr. Til stor glæde for historieskriveren kom der nu gang i protokolføringen.
På generalforsamlingen 1978 blev der nedsat et samarbejdsudvalg, et broudvalg og et festudvalg. Man drøftede også et nyt klubhus i stedet for det lille bådehus, hvor der ingen strøm var. D. 26. august holdt Ry Bådlaug sommerfest ved Julsøbroen, hvor ikke mindre end 95 medlemmer deltog i en fest med musik og dans mellem bordene. D. 18. nov. blev der holdt ophalerfest på Sdr. Ege med 50 deltagere. Årets referater er alle håndskrevne, idet der i bestyrelsen ikke fandtes personer, der kunne tage sig af maskinskrivning af referater.

I forsommeren 1979 kom der

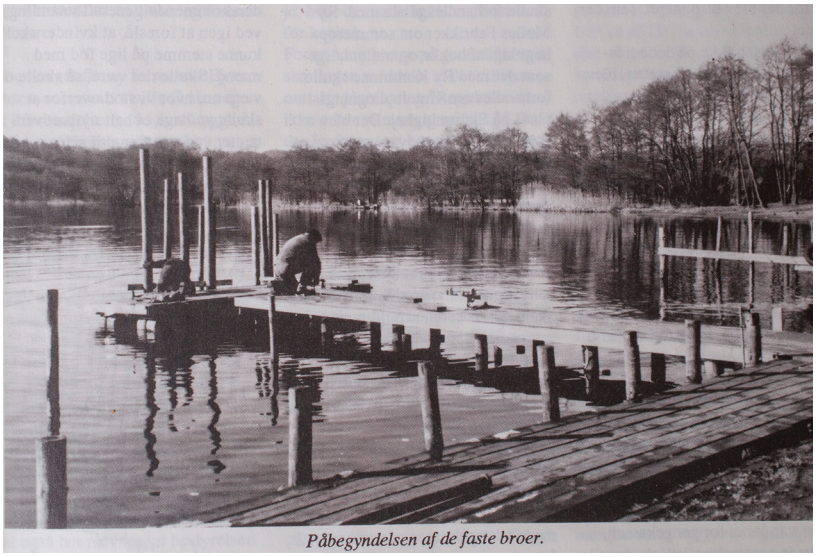

Påbegyndelsen af de faste broer.

gang i klubhusbyggeriet. Der blev i denne periode forhandlet med RHB for at få en aftale på plads omkring brugen af Skimminghus. RHB ville pålægge bådlauget alle omkostninger og alt arbejdet, selvom mange andre end bådlaugs-medlemmer skulle have adgang til huset. Der blev holdt et utal af møder, der bevirkede, at RB's bestyrelse helt glemte at få arrangeret standerstrygning. På bestyrelsesmødet sidst i oktober blev et bestyrelsesmedlem bedt om at snige sig ned på havnen, liste standeren ned og dermed afslutte dette års sæson.

10 års jubilæum og indvielse af Skimminghus

RB's 10 års jubilæum i 1979 startede 2. pinsedag d. 4. juni, hvor ikke mindre end 100 personer deltog. Selve festen blev holdt i roklubbens bådhal, som de velvilligt havde stillet til rådighed.

Søndag d. 25. nov. var Skimminghus klar til indvielse. I den anledning inviterede RHB til åbent hus for at vise alle borgere i Ry det ualmindeligt fine resultat, som byens håndværkere havde nået. D. 18. dec. 1979 var en stor dag for bestyrelsen, der for første gang kunne holde møde i det nye klubhus. Nu havde bestyrelsen et fast sted at samles, uden det skulle gå ud over en familie et eller andet sted.

På generalforsamlingen 1980 havde man drøftet arbejdspligt, eller modsætningsvis en bod, hvis man ikke udførte frivilligt arbejde. Heldigvis har der aldrig været brug for at indføre pligtarbejde i Ry Bådlaug, men der var unægtelig lidt problemer i den periode, hvor vi var lejere hos RHB. Mange havde svært ved at se fordelen ved at yde en indsats på marinaen.

Heller ikke dette år var standerstrygningen nogen succes. Formanden havde skrevet en længere tale om den forgangne sommer. Men da der kun mødte 3 medlemmer op, valgte man hurtigt at gå inden døre og nyde en øl og sludre om løst og fast.

Kvinders stemmeret

Bestyrelsen havde på generalforsamlingen i 1981 lagt op til at medlemmers hustruer også skulle have stemmeret og dermed indflydelse på familiens fælles fritidsinteresse. Forslaget led en grum skæbne, idet det blev nedstemt med 17 nej og 13 ja. og så var der en del, der ikke turde tage stilling til så følsomt et emne.

Op til denne sæson blev der af havneudvalget indført et P-bevis, som man skulle have liggende synligt i sin bil, hvis man ville parkere på Ry Marinas areal. Ordningen blev indført for at begrænse udenforståendes brug af det begrænsede parkeringsareal. Dette medførte nogen kritik fra visse personer blandt havnepladslejerne.

Det er store veksler der gennem årene er trukket på udvalgene, måske specielt broudvalget, som var med til at skabe den moderne Ry Marina. Selvom bestyrelsen havde rigeligt at arbejde med, steg arbejdsbyrden i slutningen af året yderligere i forbindelse med de første signaler om, at der var mulighed for at købe Ry Marina.

Køb af marinaen

På generalforsamlingen 1982 blev der orienteret om planerne om at købe marinaen. Det blev en meget følelsesladet debat med mange indlæg for og imod købet. Det lykkedes bestyrelsen med et knebent flertal at få bemyndigelse til at gå videre med forhandlingerne med RHB med henblik på køb af Ry Marina og Skimminghus. Uagtet alle problemerne holdt vi vores første medhjælperfest i januar 1983. Derudover blev der arrangeret tur til bådudstilling i Fredericia, og vi havde kammeratskabsaftener med film og hygge. Der var god gang i klublivet og vore udvalg knoklede indenfor deres ansvarsområder for at få Skimminghus, Ry Bådlaug og Ry Marina op på et niveau, der svarede til vores forventninger.

Efteråret blev hektisk for bestyrelsen, der havde travlt med færdiggørelsen af vedtægter for Ry Bådlaug (RB) og regulativ for Ry Marina. Der skulle forhandles brugsretsaftaler med Ry Kommune samt forhandles aftale med Ry Mølles Fabrikker om sommeroplægning af bukke og trailere. Efterhånden begyndte diverse aftaler at falde på plads, så vi var rustet til en spændende generalforsamling samt et meget aktivt år i RB, der nu var oppe på 227 aktive og 5 passive medlemmer. Bestyrelsen fandt det passende at trække en kanin op af hatten ved den kommende generalforsamling, ved igen at foreslå at kvinder skulle kunne stemme på lige fod med mænd. Skulle det være, skulle det være nu, hvor vi stod overfor at skulle vedtage et helt nyt sæt vedtægter ved overgang til selveje på havnen.

Ry Bådlaug deltog i fritidsmessen i Ry hallen 1987

Der blev nedsat et 4 mands havneudvalg til at overtage administrationen af Ry Marina på generalforsamlingen 1984. Det nye havneudvalg fastholdt traditionen med at holde åbent hver mandag aften mellem 18.30 og 19.30, en ordning der er blevet fast tradition, og som stadig eksisterer. Bestyrelsen besluttede også, at der skulle indføres en sommerfest der skulle være gratis for de mange frivillige brobyggere og andre hjælpere i vore hårdtarbejdende udvalg. Alle andre var yderst velkomne til festen, men dog mod betaling. Denne fest blev en tradition der fortsat eksisterer i bedste velgående.
I 1986 var byggeriet af en helt ny og topmoderne marina godt i gang. Der var i det hele taget ikke megen lediggang i Ry Marinas første år som selvstændig. En kort gennemgang af årets begivenheder fyldte 13 A4sider i formandsberetningen. I forbindelse med byggeriet af de første 3 broer på marinaen skete der desværre 3 arbejdsulykker. Et medlem faldt i søen og pådrog sig en knæskade der måtte opereres, et andet medlem høvlede sig i en finger med en elhøvl. Det sidste uheld var heldigvis af mindre karakter. Efter at vi i foråret havde fået endeligt afregnet med R.H.B. ved opkøb af de sidste 5 lejepladser fik vi langt om længe det endelige skøde på Ry Marina. Skødet blev straks lagt i bankboks, hvor det kan få lov at ligge til evig tid, DA SALG AF MARINAEN ALDRIG VIL KOMME PÅ TALE.

RB profilerer sig
September 1988 deltog Ry Bådlaug med en flot stand på Fritidsfestivalen,der blev afholdt i Ry Hallen. Standen var meget flot, og kom da også på en delt førsteplads med Ry Bibliotek. Foreningsåret 1988 / 1989 var et travlt år. Der var brobyggeriplaner, nye medlemstiltag og meget andet. Det koster, når bestyrelsen og 300 medlemmer konstant vil fremad, og når stilstand betragtes som tilbagegang.

Sommeren 1989 lagde et medlem båd til, da borgmester Ejnar Gadegaard og landets turistminister Arne Melchior agtede at bese området fra søsiden.

Efter 23 år lykkedes det endelig at få en kvinde ind i bestyrelsen som kasserer.

I efteråret 1992 blev der arrangeret en aften med mandemad. En flok mænd havde påtaget sig at lave et udsøgt arrangement samt en uforglemmelig aften for kvinderne samt alle andre, der havde lyst til at deltage. Dette arrangement blev en succes, som året efter blev fulgt op af en aften med pigemad. Disse arrangementer var dømt til at blive en tradition, og det er de jo blevet.

Klubbens formand Sten Hartman holder tale i anledning af klubbens 25 års jubilæum

Første nummer af Ank'ret
Første nummer af vores klubblad Ank'ret udkom i maj 1993. Vi var sikre på, at når det blev gjort rigtigt, skulle bladet nok få den succes, som vi håbede på, da det er væsentligt at kunne kommunikere ud til vore medlemmer på en måde, så vi kan få svar på tiltale, hvis vi skulle gøre noget forkert, og samtidig få gode ideer fra medlemmerne. D. 1.maj holdt vi reception ved indvielsen af vores tilbygning til klubhuset og opsætningen af det tonstunge anker, der ligger på plænen.

25års jubilæum. Medlemstallet rammer loftet
Således nåede vi frem til 4. juni 1994, dagen hvor vi kunne fejre klubbens 25års jubilæum. I løbet af formiddagen blev Skimminghus gæstet af ca. 200 personer fra nær og fjern. Om aftenen var der gallafest i det store telt, der var stillet op på parkeringspladsen. Lækker middag, god stemning, morsom revy, en uforglemmelig dag.

På ros og ris-mødet november 1994 orienterede bestyrelsen om deres forslag til et øvre loft over antallet af medlemmer, ud fra den betragtning, at der er fysiske grænser for, hvor mange vore faciliteter kan rumme. Vi var nu 335 aktive og 48 passive medlemmer. Da Ry Bådlaug overtog Skimminghus og Ry Marina var vi ca. 120 medlemmer, hvilket ikke gav pladsproblemer. Der var enighed om, at det var meget svært at få nye medlemmer engageret i foreningsarbejdet og det sociale samvær. Der var frygt for, at mange nye medlemmer følte sig fremmede i deres nye forening. Man mente, det var bedst, hvis alle de nye medlemmer, der har problemet tæt inde på livet, ærligt og oprigtigt sender bestyrelsen et par ord om, hvordan de føler sig modtaget og "behandlet" i Ry Bådlaug. Kun ved denne aktive indsats kan tingene ændres til det bedre, og det ønsker vi alle.

På generalforsamlingen 1995 glædede formanden sig over at tre pålagte projekter var ved at være tilendebragt. Første projekt var udvidelsen af Skimminghus, så kom servicebygningen og endelig skulle der laves havnekontor i det gamle værksted i Skimminghus. Det var en gevaldig mundfuld, men ved en utrolig indsats fra medlemmernes side, lykkedes det at gennemføre alle tre opgaver helt som planlagt. Der var efterhånden kommet mange arrangementer i klubben. Her kan nævnes: Navigationssejlads, Familiesejlads, Pinsetræf, som blev holdt på skift mellem S.M.K. S.S.K. og Ry Bådlaug, Harmonikatræf, Pensionistsejlads, alle med stor tilslutning.

Millionærklub med fortæringspokal

På generalforsamlingen 1997 meddelte formanden, at A-medlemmerne nu er millionærer idet der i Ry Marina nu er en egenkapital på 1,33 mio.
De sidste par år var der hvert år på generalforsamlingen blevet uddelt en fortjenstpokal til et medlem, der havde ydet en særlig indsats. Dette år gik pokalen til formanden for navigationsudvalget, men gravøren havde misforstået opgaven, idet han med store svungne bogstaver på den flotte pokal havde graveret: FORTÆRINGS-POKAL.

Udvidelse af klubhuset 1993

I Ank'ret nr. 1/01 står der: Hvordan ønsker vi, at området omkring Ry Marina og Skimminghus skal se ud om 10 år? Her er nogle forslag: Skal vi fortsat have indgang i gavlen ud mod vejen? Skal indgangen overdækkes eller skal vi lave en hall? Skal Skimminghus have monteret flighbridge eller vinkælder? Skal vi fortsat leve med kun to toiletter i Skimminghus, eller skal der laves svømmepøl og finsk bad? Skal vi plante flere træer eller skal vi fælde alle træerne? Er det smart at etablere en permanent grillplads på marinaen eller en pølsevogn? Eller skal vi lade alting være som det er nu??

Mandemad, pigemad og flagknob

Medlemsskaren var ved generalforsamlingen februar 2002 på 440, heraf 423 aktive og 17 passive. I midten af september opstod den situation, at medlemstallet nu var 450, det antal der ifølge vore vedtægter er sat som maximum. Dette indebar, at vi måtte stoppe med indmeldelse af nye medlemmer, indtil det totale antal igen var under 450, hvilket i praksis ville tage indtil midten af februar næste år. Det har altid været sådan, at der hvert år er medlemmer, der af en eller anden grund ikke ønsker at forny deres medlemskab.
I referat fra Pigemad oktober 2002 står der, at et hjørnebord fyldt med herrer havde tiltrukket sig lidt opmærksomhed lige fra festens begyndelse. Omend nydelige og vandkæmmede så d'herrer umiskendeligt udkørte ud. De genkendtes hurtigt som en flok med særdeles tætte relationer til aftenens kokketeam, og nøjere gået på klingen indrømmede de, at de i depression over at være efterladt uden kvindeligt selskab en lørdag formiddag, havde fundet hinanden på havnen og her slået sig sammen om at få tiden til at gå indtil aftensmaden. Tidsfordrivet havde bestået i på skift at tømme de impliceredes både for flydende forsyninger. De var således først blevet færdige langt hen på eftermiddagen.
Ved standerhejsningen 2004 blev den nyvalgte næstformand og det nyvalgte bestyrelsesmedlem udpeget til at hejse standeren. De to diskuterede lidt om, hvordan et flagknob bindes, standeren kom op, og der blev klappet og råbt hurra. Stor var skuffelsen næste dag, da flagknobene under en mindre vinddrejning i løbet af natten havde løsnet sig, så både stander og line lå ind over taget på Skimminghus. I mange dage var vi uden stander, da ingen af

de to havde lyst til at klatre op i mastetoppen for at sætte linen i. Der måtte ganske enkelt kranassistance til, og masten måtte lægges ned. På næste bestyrelsesmøde blev de to formastelige tilbudt et kursus i knob og stik. Dette indvilligede de i, forudsat at kurset blev afholdt på Lanzerote. Det ville bestyrelsen lige tygge på, og de tygger endnu.

En klub i udvikling
I formandens beretning ved generalforsamlingen 05 omtales brugen af Skimminghus. Der havde i perioder virkelig været pres på alle faciliteterne, og vi må derfor erkende, at der var ved at være stort behov for en modernisering af Skimminghus. Mest presserende var selvfølgelig bade- og toiletforholdene, men også selve klublokalet, som jo ofte er ganske velbesøgt.

Juni 09 blev sommerfesten erstattet med en jubilæumsfest i anledning af klubbens 40 års jubilæum. Der var 150 gæster, telt, god mad og drikke og levende musik. Derudover var der forskellige festlige indslag, og takket være de mange frivillige blev der skabt en dejlig fest, som markerede at Ry Bådlaug har eksisteret i 40 år.

I løbet af sommeren og efteråret 2010 havde vi i bestyrelsen igangsat arbejdet med at forhandle med kommunen om køb af jordstykkerne på havnen. Selve forarbejdet var nu gjort, og vi fik svar fra kommunen. Jordstykket ved bro F og G samt slæbestedet forbliver kommunens jord, men trekanten ved hjørnet af klubhuset kunne købes, således at vi fik mulighed for at udvide vores klubhus. Der bliver arbejdet på at få en ny lejeaftale i hus med de omtalte jordstykker på minimum 20 år så vi kunne råde over områderne, hvor der evt. skal investeres i nyt bom-og betalingssystem ved slæbestedet.

I løbet af de næste 5-6 år fik vi renoveret loftet i klubhuset, nyt søvandspumpesystem, renovering af slæbestedet, varmepumper til klubhuset, ny terrassedør samt lavenergiruder, nyt komfur og opvaskemaskine, permanent grill på marinaen, ny bom, elstandere på broerne, kortautomat og nøglekort samt oprettelse af officiel hjemmeside.

Det er dejligt at være med i en klub, der ikke står stille men følger med tiden og medlemmernes behov. Med håbet om et godt jubilæumsår, om fremgang og fortsat udvikling i de kommende år, vil redaktionen hermed slutte gennemgangen af Ry Bådlaugs udvikling gennem de første og meget krævende 50 år. Resultatet af medlemmernes positive holdning og indsats taler for sig selv.

Else Jensen

Henriks klumme

Batterier i båden
Vi putter flere og flere forbrugere ind, som giver os luksus og øger komforten ombord: køleskab, stereo, oliefyr osv. osv., men alle disse forbrugere øger også behovet for strøm, og derfor vælger flere at sætte et eller flere ekstra forbrugsbatterier i båden.
Der er flere måder at forbinde sine batterier i båden for at øge den kapacitet, som er til rådighed, men kun én rigtig. Det er vigtigt at forbinde tilslutningskabler rigtigt og have ensartede batterier, således at batterierne ikke slides uens. Du kan nemlig heller ikke nøjes med at skifte det ene batteri, hvis det er defekt eller delvist defekt. Alle monterede forbrugsbatterier bør skiftes. For at lette forståelsen af, hvad der sker, er det en god idé at have kendskab til Ohms lov: U = R x I (U = spænding = Volt, R = modtand = Ohm og I= strøm =Ampere) og formlen for effekt: P = U x I (P = effekt = watt, U = spænding = Volt og I = strøm = Ampere), da der er stor sammenhæng mellem disse formler, og hvorfor en parallelforbindelse ikke bare er en parallelforbindelse. Vær OBS på, at kabler i mange både ikke er "farve-tro". Du kan ikke regne med, at "rød" er plus, og "sort" er minus.

Parrallelforbindelse 12volt
For at kunne lagre mere strøm end et batteri indeholder, er man nødt til at forbinde flere batterier i en gruppe. Dette opnår man ved den såkaldte parallelforbindelse. Dertil forbinder man pluspolerne på batterierne med hinanden og minuspolerne med hinanden. To eller flere batterier, som forbindes parallelt, opfattes som et stort batteri. Det er er derfor vigtigt, at de er helt ens.

Ved en parallelforbindelse forbinder man plus til plus og minus til minus. Flere steder ser jeg, at bådens tilslutningskabler er kob-

let på det første batteris plus og minus poler, og de efterfølgende batterier så er koblet på det første batteri. Men selvom tilslutningskabler og forbindelseskabler er nok så tykke, repræsenterer de en elektrisk modstand, og derfor er det vigtigt at tilslutte pluspolen til det første batteri, og minuspolen til det sidste batteri, ellers bliver det første batteri afladet og opladet mere og slides derved hurtigere end det/de andre batterier, da hele batterigruppen kun er så stærkt som det svageste led.

I tilfælde af spændingsforskelle blandt batterierne forsøger "fyldte" batterier altid genoplade det svageste. Dette fører til øget selvafladning og slitage. Af denne grund er det også vigtigt kun at bruge batterier af samme type, størrelse og alder. Umiddelbart bag pluspolen indsættes en sikring. Den skal være stor nok til, at den ikke brænder over, når alle forbrugere i båden er tændt på samme tid. Efter sikringen på plusledningen indsættes en hovedafbryder. Som tilslutning imellem batterierne må man kun bruges tykke kabler. Starthjælpkabler på minimum 25 kvadrat er ok, men gerne/helst 35 eller 50 kvadrat. Jo tykkere kabler, jo mindre tab i ledningerne. Brug som minimum samme tykkelse eller tykkere end de eksisterende kabler, der forbinder dit gamle batteri. En god forbindelse til polerne er vigtig. Rens polerne for at skabe en god ledende forbindelse. Optimalt kan kontaktfladerne smøres med en smule polfedt. Dette forhindrer ir. Brug korte og lige lange kabler.

Batteri montage

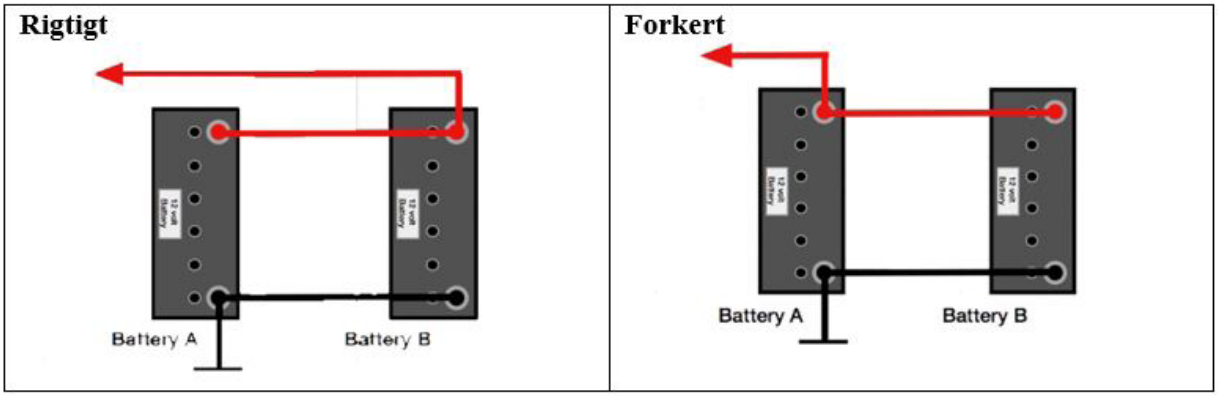

Opladning

Der findes et hav af forskellige batteriladere, og jeg vil her blot anbefale en af de nyere "smart ladere", som selv finder ud af, hvordan batterierne har det, altså deres tilstand.

Gå efter en lader, der hedder noget i stil med Micro processor styret eller impuls/puls lader. C-Tec laver nogle fortrinlige ladere, men tag ikke fejl af dem fra "varehusene". De er lavet efter samme opskrift.

Kobl laderen på plus på første batteri, og minus på sidste batteri. Laderne er i dag så prisbillige, at jeg kraftigt vil anbefale, at man sætter en lader på forbrugsbatterierne og en separat på startbatteriet.

De nye ladere har en memoryfunktion, så når man tilslutter landstrøm, så husker de selv indstillingerne fra sidst og kører strøm på, som de skal, alt efter hvordan batteriet har det.

Dernæst vil jeg anbefale en batteriseparator imellem forbrugs- og startbatteri, så man, når man sejler for motor, har en ladning fra generatoren, der først lader startbatteriet, og dernæst lader forbrugsbatteriet.

Til slut vil jeg blot ønske alle en god sæson og husk, at jeg står klar med gode tilbud, vejledning og montage.

Sejlerhilsen
Ry Bådimport og Marineservice
Henrik

Brevkassen

Hvis man har spørgsmål vedrørende bådens teknik og vedligeholdelse, er man velkommen til at skrive til Henrik på mailadressen: *henrik@ry-baadimport.dk*.

Har man spørgsmål om sejlads på søerne, søger gode råd eller andet, kan man skrive til *redaktion@gmail.com*

Alle indkomne spørgsmål vil blive besvaret i næste nummer af bladet.

Fortidens glasfremstilling i Søhøjlandet

Glas har været kendt i Danmark siden bronzealderen (ca. 3000-500 f.Kr.), hvor man i flere grave har fundet glasperler vedlagt den afdøde, der som regel var en kvinde. Relativt nye analyser har vist, at perlerne dengang er kommet til Danmark fra Egypten og Mellemøsten, formentligt efter at have været igennem mange hænder på den lange rejse nordpå, da ingen direkte kontakt mellem egnene eksisterede dengang.
I jernalderen (ca. 500 f.Kr. - 800 e.Kr.) kendes herhjemme til højstatusgrave, hvor folk har fået romerske drikkeglas med sig som gravgaver, hvilket viser materialets sjældenhed også i denne periode.
Der skulle gå lang tid, før man lærte at fremstille glasperler i Danmark. Dette skete først i vikingetiden. Forklaringen på dette skal nok blandt andet findes i, at glasmageren for at lave flotte perler, som folk ville købe, skulle bruge råmaterialer som eks. blåglas fra Anatolien og mosaikstifter fra Italien. Disse materialer blev det først muligt at anskaffe med den internationale langdistancehandel, der nåede til Skandinavien i vikingetiden.
Den primære lyskilde i bygningerne var indtil middelalderen (1050 – 1536) det hul, der var i loftet på alle beboelseshuse, som røgen fra husets ildsted kunne ryge ud af. Middelalderens nye byggeskik med skorstene afhjalp mange af de gener, der har været ved den konstante os, men skabte til gengæld et behov for lys gennem væggen i stedet for loftet. Middelalderens bygninger blev udstyret med skodder, som man muligvis kunne spænde huder over. Bægre af træ eller keramik blev brugt til at drikke af, og glas forblev primært et dekorativt materiale, der blev brugt i smykker osv.

Af ovenstående grunde har der derfor ikke eksisteret et større behov for glas før indtil for knap 500 år siden, da renæssancens (1536 – 1660) nye idealer skabte en efterspørgsel for glas i stor skala. Det var særligt glasruder til de nye renæssanceslotte, der var behov for, ligesom adlen og de kongelige på slottene også havde et stort forbrug af såkaldte pasglas, som jeg vil vende tilbage til senere.

Hvorfor glasproduktion i Rye

I det område, vi i dag kalder Søhøjlandet, blev flere slotte i den sidste halvdel af 1500-tallet udbygget i renæssancestil, hvilket bl.a. betød, at de skulle udstyres med glasruder. Da området i øvrigt havde store skovarealer, som i renæssancen var begyndt at være en mangelvare i Danmark, var det derfor oplagt, at det var hér, landets første glasproduktion skulle opstå. Det krævede nemlig store mængder brændsel for at opnå de 1100º, der var nødvendig for at fremstille glas. Desuden gav den finsandede undergrund i området råmateriale til glassmeltning. Det var især slottene i Silkeborg og Skanderborg, glasproduktionen var tiltænkt, men da der ikke fandtes anden glasproduktion i landet, skulle der også støbes glas til kongens gods i det hele taget. Det såkaldte "skovglas", der blev produceret i Nordvest- og Centraleuropa fra ca. 1000-1700, var karakteriseret ved sine grønne og gullige farver, som glasset ofte fik ved at blande træaske i sandet, som man smeltede.

Det hele begyndte i 1581 eller 1582, da Frederik 2. bad sin svigerfar, Hertugen af Mecklenburg, om at sende et hold glasbrændere til Danmark for at starte en glasproduktion i skovene omkring Rye (i dag Gl. Rye). De medbragte dog ikke den ønskede ekspertise, og i 1583 sendte man derfor bud efter en ny glasmester fra Tyskland. Hid kom Liborius Trebing med 10 svende. Trebing var efter sigende en berømt glasbrænder, og der kom da også hurtigt gang i glasproduktionen efter hans ankomst.
I 1500-tallet havde menneskets udnyttelse af naturens ressourcer ændret landskabet radikalt siden middelalderen, og man var blevet

Figur 1: Den røde cirkel indikerer området hvor glasfremstillingen fandt sted i renæssancen.

opmærksom på, at naturen ikke var en uudtømmelig ressource. Middelalderens store skove, der havde eksisteret over store dele af Jylland, var svundet kraftigt ind og blevet erstattet af mark og hedeområder. Kirken havde været den dominerende magtfaktor og jordbesidder i det område, der i dag udgør Silkeborg og Skanderborg kommuner op gennem middelalderen. Den havde overdraget sine besiddelser til kronen i forbindelse med Reformationen i 1536. Søhøjlandets idylliske omgivelser faldt i kongens smag, og områdets skove blev udnævnt til vildtbane (jagtområde) for kongen og hans hof. Derfor var tanken i første omgang, at glasproduktionen i skovene mellem Salten Langsø og Julsø udelukkende skulle bruge stormfældede og andre "affaldstræer" til ovnene i Glarbo, som glashytterne ved Rye kom til at hedde.

Brug og smid væk ved hoffet

Det varede imidlertid ikke længe, før man var nødt til at give glasbrænderne lov til at fælde det træ, de havde brug for, da mængden af affaldstræer langt fra slog til. Det var som nævnt ikke kun behovet for glar, som man kaldte

Figur 2: Glasovn med arbejdere fra værket "De re metallica" (Om metallernes/mineralernes natur) fra 1556 af tyskeren George Bauer.

vinduesglas, der betød, at man var nødt til at udvide produktionen. Der opstod i renæssancen en stor efterspørgsel efter pasglas, som var høje drikkeglas med "pas" i form af ringe (se billede). Adelens og de kongeliges drikkelag og selskaber kan i renæssancen måske bedst beskrives som rituelt og formaliseret kaos. Tanken var, at glasset gik på omgang og hvert pas var én slurk, som man skulle ramme så præcist som muligt. Heraf kommer ordet "tilpas". Når man havde tømt sit glas, smed man det gennem vinduet, uanset om der var en dyrebar rude i eller ej. Faktisk kan man argumentere for, at det formentligt har været bedre, hvis man kunne smadre både et glas og en rude, da hele pointen med ritualet var at vise, hvor rig man var ved at kunne have råd til at smadre det kostbare glas og erstatte det med nyt. En idé om, hvor meget glas der gik til spilde gennem dette bemærkelsesværdige ritual, kan man få ved at studere en opgørelse fra Københavns Slots køkken fra 1673. Her kan man kan læse, at der på blot et halvt år blev knust 1732 "spidse ruder", hvoraf langt størstedelen må være blevet knust i forbindelse med drikkeritualet. En spids rude er formentligt et fag i vinduet og ikke et helt vinduesglas, da man dengang kun kunne skabe mindre stykker glas, der blev indsat i blyindfatninger i vinduer. Ikke desto mindre er det dog et enormt antal, der giver et interessant indblik i adelens og de kongeliges ødsle gilder i renæssancen. Mere direkte relateret til glasproduktionen i Glarbo er efter sigende en ordre på 10.000 glasruder og 26.000 pasglas til Christian 4.s kroning i 1596, hvilket må have krævet ikke blot en meget stor mængde råmaterialer og brændstof, men også stor dygtighed og specialisering af glasstøberne, da kravene til kvaliteten af en hofleverandørs varer må have været høje.

Slut med glasfremstilling i Rye – og et eksperiment med efterligning

Figur 3: Pasglas findes som regel knust. Her har man dog været heldig og finde de fleste skår og limet dem sammen.

Få år efter Christian 4.s kroning stod det dog klart, at glasproduktionen i Glarbo ikke var bæredygtig, hvis den skulle følge med den store efterspørgsel. På under 20 år var store dele af kongens yndede jagtmark blevet fældet, og i 1598 stoppede man produktionen i Glarbo midlertidigt. Den genopstod for en periode få år efter, men i 1611 var det hele slut. Glashytterne blev nedlagt, og skoven fik igen lov til at vokse op omkring de ca. ni glasovne, der var placeret rundt om i skoven.

Efter nedlæggelsen af Glarbo blev man i Danmark afhængig af importeret glas fra Tyskland, og først i midten af 1700-tallet startede man igen en glasproduktion indenfor kongerigets grænser, men den blev dog placeret i Norge, der havde store skove. Efter opløsningen af rigsfællesskabet mellem Danmark og Norge i kølvandet på Napoleonskrigene i 1807 begyndte man i 1820erne igen at producere glas herhjemme, men denne gang over hele landet. Man brugte tørv til brændsel, hvilket eliminerede behovet for skovene i produktionen.

I 1964 udgravede man to af glashytterne fra Glarbo – Hyttekær og Stenhule. Under udgravningen fandt man også rester af ovne og værkstedsområder. Det er

efter sigende muligt at fornemme, hvor i skovene glasovnene har ligget, da skoven i en radius rundt om den skulle være yngre og tyndere bevokset. Jeg har dog ikke selv testet, om dette virkelig er tilfældet.
At glasbrænderkunsten ikke har været let at mestre tyder et eksperiment på, som museet på Gl. Rye Mølle foretog i 2007, hvor man rekonstruerede en glasovn, som man forestiller sig ovnene i Glarbo har set ud. I første omgang kunne man ikke få temperaturen i ovnen over 1000º, og det lykkedes først i 2008 at puste små glaskugler i ovnen. Museet på Gl. Rye Mølle har en bl.a. en lille udstilling om glashytterne i Glarbo, hvor man kan se nogle af de forskellige slags glas, der er blevet fremstillet.

Glasfremstillingen i skovene syd for Julsø blev et kort men interessant kapitel i områdets lange historie. Den fortæller både om de mennesker og bygninger, som renæssancen er blevet mest kendt for herhjemme: de adelige og deres slotte. Det var en industri, der var rettet mod toppen af samfundet og stedets korte levetid symboliserer meget godt den nærmest arrogante tilgang til velstand som blev dyrket i toppen af datidens samfund, ligesom den også viser, at Danmark i sidste halvdel af 1500-tallet var et velhavende rige med en stærk kongemagt. Ironisk nok var det Christian 4., som nedlagde glashytterne i Glarbo inden de opslugte hele skoven. Det kan virke kontrasterende til den måde, han ellers regerede på, hvor han med krige, prestigebyggerier og anlæggelsen af hele byer formåede at formøble det meste af landets velstand i løbet af sin regeringstid.
Præcis hvad, der blev af de tyske glasbrændere på egnen, vides ikke, men i et gammelt sagn forlyder det, at den store glasmester Liborius Trebing blev myrdet i Skt. Sørens Kirke i Gl. Rye. Nyere forskning peger på, at sagnet har noget på sig, blot var det glasmesterens søn Anders, der blev myrdet, men det er måske en historie for en fremtidig artikel i Ank'ret. I dag minder stednavne som Stenhulevej og Glarbohøj dog stadig om områdets betydning for over 400 år siden, ligesom historien om Glarbo også minder om de omkostninger, der kan være forbundet med industriel rovdrift på naturens ressourcer, hvilket velsagtens er mere aktuelt nu end nogensinde før.

Figur 4: Rekonstruktion af glasovn fra Glarbo fra forsøget i 2007 (foto Gl Ry Mølle).

Morten Sejer Hansen
Cand. mag. Middelalder- og renæssancearkæologi.

Gasregler og gassikkerhed

Af Anders Kjøller, Kjøller ApS

Inden vi går til det "tørre" juridiske, faktuelle stof, så lad os starte med at aflive nogle meget udbredte myter.

Ja, alle gasslanger er årstalsmærket og disse årstalsmærker bruges f.eks. ved udendørs installationer. Gasslanger tåler ikke sollys. Der er ingen datoregel for, hvor ofte man skal skifte gasslanger i en båd, som jo er en indvendig installation. De gule mærker, man ofte ser på særlig franske bådes gasslanger, om at slangen skal skiftes inden den og den dato, er kun værftets gode råd eller forsøg på mersalg.

Lovgivningen omkring gasslanger er helt kort, at man mindst en gang om året skal kontrollere sine slanger ved at bukke dem sammen. Er der revner i det ydre orange/gule gummi, skal slangen skiftes. Revnerne opstår, hvis slangen udsættes for sollys eller er meget hårdt bukket sammen i f.eks. gaskassen. En slange uden skarpe buk og uden påvirkning af sollys kan holde min. 10 måske 20 år eller længere.

Nej, der findes ingen endefittings, som et værft skal bruge f.eks. mellem lukkehane ved komfur og

komfuret. (Bortset fra, at i både efter juni 1998 skal endefittings være klemt på slangerne, altså ingen spændebånd). Dette vælger værftet selv, så der er et hav af forskellige slanger med forskellige tilslutninger. Ydermere kan værftet ændre mening, der kan komme en ny komfurtilslutning, der kræver en ny endefitting etc. så man kan ikke engang sige, at alle både fra værft "A" har samme slange mellem komfur og hane fra år til år.

Det sikreste ved slangeskift er, at tage nogle billeder af de gamle slanger (alternativt at tage de gamle slanger med), herunder endefittings, og så få fat i en fagmand. Det er lidt af en jungle.

Danmark har en særregel helt tilbage fra 1989. Alle både skal have en gastester, så man selv kan undersøge om gasanlægget er tæt. Det er skippers ansvar, at den er der og fungerer. Denne regel gælder OGSÅ for både fra før 1989. Man indførte dengang, at også ældre både skulle sikkerhedsopdatere sine installationer. Hvis en nyere båd er CE-mærket og udstyret med regulator med manometer, sidestilles det med en gaslækagetester af bobletypen. Myndighederne blander sig ikke i, hvordan den indbyggede lækagetester fungerer, den skal "blot" være indbygger i systemet.

Den nyeste revision af CE-reglerne gør den danske undtagelse til lov, idet alle nye både pr. 2015 skal være forsynet med gaslækagetester af bobletypen eller med regulator med indbygget manometer.

På tegningen nedenfor kan du se de 2 systemer. De danske gasregler gælder i alle både bygget før juni 1998 øverst og CE-reglerne fra juni 1998 og frem. Der er tilsyneladende ikke den store forskel. Det er de mange forskellige klemte endefittings efter 1998, der er udfordringen.
Må man skifte en gammeldaws slange med spændebånd i en båd fra før 1998 til en tilsvarende slange med spændebånd? Ja, det må man gerne. Men man må ikke skifte en slange med klemte endefittings på en båd fra efter juni 1998 til en slange med spændebånd.

Hvis du laver en helt ny installation i en båd fra før 1998 anbefales, at du bruger sidste nye CE-regelsæt, så du altid har den mest opdaterede sikkerhed.

GASINSTALLATIONER

Gas er nemt og bekvemt, samt faktisk det sikreste at anvende til madlavning om bord. Men det er yderst vigtigt, at installationen er korrekt,- og der findes klare og enkle regler for, hvordan en godkendt installation skal være. Her ses to forskellige installa-tioner. Den øverste gælder både fra før juni 1998 og følger de "gamle" danske regler, der stadig gælder for både før denne dato, især ved renovering/reparation. Den nederste viser reglerne efter CE-normen, der gælder for både fra juni 1998 og frem. Vi anbefaler, at ved nymontering/hovedrenovering også i ældre både end 1998 anvender man CE-reglerne.

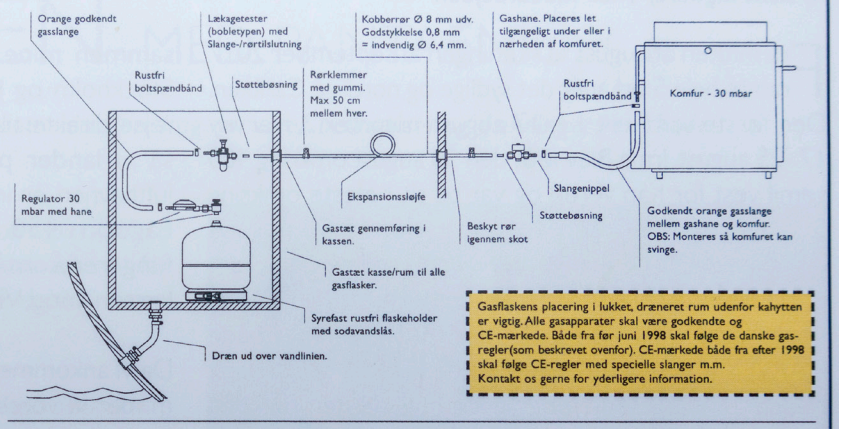

Nyt medlem

Gennem længere tid har Anette og Per Laursen fra Ikast taget turen til Indelukket i Silkeborg, hvor de ud over at nyde den smukke natur ofte har gået og beundret de mange både og drømt om, at det måske engang kunne blive dem, som sejlede rundt derude. Hunden Wicky2 er med allevegne, og skulle drømmen kunne blive opfyldt, var det et "must", at en båd også kunne rumme en stor Labrador.

I dette forår "faldt" de så over den perfekte båd: en Saga 24 årgang '79 i rigtig god stand! Båden skulle naturligvis hedde Wicky2, da Anettes og Pers store kærlighed ligger til hunde. Til daglig arbejder Anette som ergoterapeut i Ringkøbing og Per som teknisk assistent ved Siemens i Brande, så der køres meget. Derfor er formålet med en båd, at den skal kunne rumme "familien", så weekenderne kan tilbringes der.
Anette og Per er blevet medlem af Ry Marine på grund af de gode forhold og det hyggelige sammenhold, som de ønsker at være en del af. De er da også blevet spottet som hyppigt fremmødte til den sidste tids arrangementer.

Forleden sejlede de for første gang hele den lange vej til Ry fra Silkeborg, og bortset fra et par svinkeærinder omkring Lavenbugten, fandt de stolt vejen til Ry Marina uden uheld. Helt så uproblematisk har de følgende sejlture dog ikke været. Først gik de på grund ud for Silkeborg sejlklub, hvor de valgte at gå styrbord om sømærket. Grunden kaldes populært for "Folmer Holme" blandt sejlere fra Ry Marina, efter Folmer og Ingrids grundstødning for snart mange år siden på samme sted. Heldigvis var de denne gang selv i stand til rokke båden fri. Til gengæld var det samme desværre ikke muligt, da de dagen efter gik på grund på bagsiden af Dynæs. Her måtte der hjælp til udefra. Heldigvis tog båden ingen skade, men Anette synes nu, det hele var lidt træls. Herfra kan kun siges, at hvad man ikke dør af, bliver man stærkere af.... Eller med andre ord: Nu er I den erfaring rigere og ved, hvor man ikke skal sejle. Og bare rolig, jeg tror, vi alle har været der. Det er noget, I vil sidde og grine af senere.
Velkommen i Ry Marina til Wicky2, Per og Anette.

Jes Hørby

Kort og godt

Hastighedsgrænserne på søerne skal overholdes. Husk at bøden for overtrædelse er steget til 5000 kr.

Det er lovpligtigt at medbringe redningsveste til alle om bord. Bøden for manglende veste er steget til 1500 kr.

Brugere, der observerer skader eller mangler ved broerne i søsystemet, bedes sende en mail til formand.brosamarbejdet@gmail.com med bronummer, oplysning om, hvad der er galt og gerne et foto, hvis det er muligt.
Brugere, der må nødfortøje båden ved brosamarbejdets broer på grund af haveri, bedes ligeledes varsko formand.brosamarbejdet@gmail.com.

"Havnens Emma Gad" skal læses. Folderen om godt sømandskab kan hentes på havnekontoret.

Bestyrelsen arbejder på, at der i løbet af sommeren kommer en opdateringsmulighed af medlemmernes data direkte på hjemmesiden. Vi håber, at alle til den tid vil hjælpe os med at tjekke og rette deres data, så medlemsoplysningerne altid er korrekte.
Hvis man er på Facebook, opfordrer bestyrelsen til, at man tilmelder sig facebookgruppen ry marina, så vi hurtigt og nemt kan orientere om forskellige emner og orientere om arrangementer og lignende.

Medlemmer må ikke fortøje båden ved vingerne for enden af broerne, men skal bruge deres plads i havnen.

Sikkerhedsudvalget meddeler, at der på flere både mangler aflastere ("kødben"/fjedre) på forfortøjningerne samt fendere i et tilstrækkeligt antal og i en størrelse, der passer til båden.

Husk at man på havnekontoret kan købe kort med markering af farlige steder i søerne samt et kort med dybdekurver.

Søernes brolods

I anledning af Ry Bådlaugs 50 års jubilæum, har klubbens redaktionsudvalg fremstillet en brolods, en guide over alle broer i i søsystemet mellem Ry og Silkeborg. Medlemmer kan afhente et gratis eksemplar i klubhuset

Bestyrelsen informerer

Vi er glade for at kunne fortælle, at vi har ansat en ny havnefoged, hans navn er Gunner Dalgaard. Gunner bor i Ry, er pensionist og tidligere leder inden for døgninstitutioner for børn og unge med handicap.
Vi er sikre på, at Gunner er den rigtige til jobbet, og vi glæder os meget til at samarbejde med ham. Tag godt imod ham.
Vi har lige overstået sejladsen i Gl. Turisten med nye medlemmer. Det var igen godt besøgt, og de afsluttende pølser blev godt taget imod - i alt 120 stk. lækre pølser blev fortæret og lige så mange brød.

Bestyrelsen holder stadig blikket stift rettet på at ensrette driften af marinaen. Det giver en bedre rentabilitet, og ikke mindst har både bestyrelsen og medlemmerne meget lettere ved at navigere i en klub, hvor reglerne er ens for alle og til at forstå.
På grund af broplan og en venteliste, som fungerer, og en lille ændring i reglementet om, at både skal være på pladserne senest den 15.05, så er vi færdig før den 01.06 med at udleje havnen og pt. har vi ingen ledige pladser.
Vi er i færd med at udtænke en løsning for rambukken. Vi starter med at skære bunden af den for at se, hvordan det ser ud indeni. Derefter er planen, at der skal opdrift inden i den i en eller anden form.
Når I læser dette, har vi sikkert købt vores egen ølautomat. Økonomien er bedre, da vi kan købe produkterne til bedre priser, og desuden kommer der kortmodul på den nye automat, så vi slipper for mønter.
Vi vil fremover skulle bruge vores egne Ry kort (de skal optankes i automaten). Dermed slipper vi også for at have kontanter i automaten.
God sommer og sejlsæson til jer alle.

Bestyrelsen

Afs.: Ry Bådlaug., Siimtoften 13, 8680 Ry

POST B
PP DANMARK

Ny Havnefoged i Ry Marina og Bådlaug

Indledningsvis vil jeg takke bestyrelsen i Ry Marina og Bådlaug for deres tillid til, at jeg kan bestride jobbet som havnefoged. Jeg har i denne forbindelse lovet at give en kort personlig præsentation.

Jeg er født og opvokset på en gård i Rom uden for Lemvig i det vestjyske. Jeg er således en stædig og rummelig vestjyde, der har øvet sig på at omgås mennesker på en positiv, konstruktiv og ordentlig måde i snart 67 år.

Det vestjyske forlod jeg i 1970 for at tage arbejde og uddannelse i det midtjyske. Blev uddannet pædagog i 1975 og har siden arbejdet på døgnintuitioner for børn og unge med særlige behov i det midtjyske, heraf har jeg de sidste 30 år fungeret som afdelingsleder og leder.

Jeg er gift med Pjevs, som er guldsmed, og er født og opvokset her i Ry (hun er datter af Dagny Henriksen, som var spejderleder i Ry). Vi har to børn - en datter der bor i København med mand og barn - og en søn der bor i Skanderborg med kone og to børn.

Vi har boet 31 år i Sejs tæt på søen og har haft mange forskellige fartøjer såsom kano, kajak, surfboard, jolle, sejlbåd og optimistjolle. Jeg har gennem mange år været aktiv i Sejs Svejbæk idrætsforening som holdleder, træner, bestyrelsesmedlem og kassere.

For 10 år siden overtog vi min kone Pjevs' barndomshjem på Randersvej 53 i Ry, hvor vi har bygget nyt hus - og har nu fundet os rigtig godt til rette her i Ry.

Med mit kommende job som havnefoged i Ry Marina og Bådlaug håber jeg at kunne understøtte bestyrelsens bestræbelse på at Ry Bådlaug fortsat skal være kendetegnet ved en høj grad af sammenhold, fællesskab og klubånd.

Jeg vil efter bedste evne understøtte og bakke op om en lang række medlemmer der yder en stor indsats for klubben, baseret på frivillighed og lyst til at gøre vores klub til et dejligt sted at være, og hvor sammenholdet på tværs af alder og sociale skel skal styrkes.

Jeg vil arbejde for, at Ry Bådlaug også i fremtiden skal være en levende og dynamisk klub, hvor engagement og interesse på alle niveauer er det bedste brændstof.

Mit udgangspunkt for samarbejde og samvær er åbenhed, tillid og anerkendelse.

Gunner Hestbech Dalgaard